

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 68
van **AN MOERENHOUT**
datum: 20 oktober 2020

aan **WOUTER BEKE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Kinderopvangplaatsen in de Vlaamse Rand - Tekorten

De Vlaamse Rand kent een historische achterstand wat welzijnsaspecten betreft. Dat is niet anders voor het aantal beschikbare plaatsen in de kinderopvang.

In 11 van de 19 gemeenten van de Vlaamse Rand zijn minder opvangplaatsen voor kinderen van 0 tot 3 jaar dan het Vlaams gemiddelde. Waar het gemiddelde in het Vlaamse Gewest op 44,9 beschikbare opvangplaatsen per 100 kinderen ligt, ligt dat in sommige gemeenten in de Vlaamse Rand gevoelig lager (in Beersel amper 26,68 plaatsen, in Sint-Pieters-Leeuw gaat het om 28,68 en in Dilbeek 31,23 per 100 kinderen).

1. Welke maatregelen worden genomen om bijkomende plaatsen in de kinderopvang te faciliteren in de Vlaamse Rand? Wordt ook in bijkomende middelen voorzien?
2. Een van de subsidievoorwaarden, met name de voorwaarde dat alle kinderbegeleiders kennis van Nederlands moeten hebben, wordt ook beschouwd als een potentiële bijkomende drempel.

Is volgens de minister een specifiek beleid voor de Vlaamse Rand nodig om een inhaalbeweging op het vlak van kinderopvang mogelijk te maken dat deze bijkomende drempel verlaagt?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Ben Weyts (72), Wouter Beke (68).

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 20 oktober 2020

van **AN MOERENHOUT**

1. We voorzien dit jaar voor het eerst een meerjarenprogrammatie voor nieuwe plaatsen met de subsidie voor inkomenstarief. Half oktober heeft Opgroeien meer informatie hierover bekend gemaakt (zie <https://www.kindengezin.be/img/meerjarenprogrammatie-info.pdf>).

Deze meerjarenprogrammatie verdeelt de middelen voor de nieuwe plaatsen op basis van een inschatting van de potentiële nood.

Van de 19 gemeenten in de Vlaamse Rand komen er 10 in aanmerking voor bijkomende plaatsen in het kader van de meerjarenprogrammatie (in totaal komen 131 gemeenten + de 3 grootsteden in aanmerking). Concreet gaat het over de volgende gemeenten: Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Machelen, Meise, Sint-Pieters-Leeuw, Vilvoorde, Wezembeek-Oppeem en Zaventem.

Door in deze meerjarenprogrammatie ook rekening te houden met het aantal kinderen geboren in kansarmoede, brengen we ook een sociale factor mee in rekening, die er mee voor zorgt dat de gemeenten in de Vlaamse Rand extra plaatsen krijgen. Het zijn vooral de grotere steden en gemeenten uit de Vlaamse rand die in aanmerking komen voor de meerjarenprogrammatie.

Daarnaast komen er ook een aantal gemeenten uit de Vlaamse Rand in aanmerking voor omschakeling van bestaande plaatsen met vrije prijs (trap 0 of trap 1) naar trap 2. Opgroeien lanceerde de oproep hiervoor tevens half oktober (zie: <https://www.kindengezin.be/img/omschakeling-trap2B-oproep-2020.pdf>). Daardoor kan er meer betaalbare opvang gerealiseerd worden in deze gemeenten, waar er wel al meer aanbod is, maar verhoudingsgewijs minder aanbod volgens inkomenstarief. Concreet gaat het over: Kraainem, Wezembeek-Oppeem, Sint-Genesius-Rode, Overijse, Hoeilaart, Drogenbos.

Daarnaast zal het ook mogelijk worden voor iedere starter om onmiddellijk de basissubsidie aan te vragen. Op die manier zou het aantrekkelijker moeten worden om te starten met opvang met vrije prijs. Door de meerjarenprogrammatie zal de ondernemer ook goed zicht hebben op waar plaatsen met de subsidie voor inkomenstarief bijkomen en op die manier dus ook beter kunnen inschatten waar er nog marktruimte is voor bijkomende opvang met vrije prijs.

2. In de periode 2014-2018 (na de inwerkingtreding van de nieuwe taalkennisvereisten) gebeurde door het agentschap een systematische opvolging van de taalkennisvereisten van verantwoordelijken en bij vaststellingen van tekorten hebben we steeds aangedrongen tot engagementen om dit weg te werken. In die periode werd ook frequent afgestemd met het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant, later het Agentschap Integratie en Inburgering voor toeleiding naar taaltesten en opleidingen. We stellen vast dat de sector intussen meer aandacht besteedt aan het taalkennisniveau bij aanwerving van verantwoordelijken en kinderbegeleiders, maar de realiteit in Brussel en de Vlaamse Rand helaas blijft dat het niet makkelijk is om Nederlandstalige medewerkers te vinden.

De vereiste dat alle kinderbegeleiders actieve kennis moeten hebben van de Nederlandse taal geldt enkel bij subsidiëring en niet bij vergunning. Bovendien laat de regelgeving toe dat per 4 VTE één begeleider nog bezig is met opleiding. Bij niet-gesubsidieerde opvanginitiatieven volstaat dat de verantwoordelijke en één kinderbegeleider over voldoende Nederlandse taalkennis beschikken.

De Nederlandse taal speelt een cruciale rol in een degelijk kinderopvangsysteem. In de eerste plaats in het kader van de pedagogische en sociale functie van de opvang. Daarnaast is het belangrijk dat er op elk opvangmoment iemand aanwezig is in de opvang die kan aangesproken worden in het Nederlands door ouders, medewerkers van Opgroeien en Toezichthouders.